

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tribunal Poenitentiae Sev Libri Dvo Prior De Poenitente Ut Reo Posterior De Confessario Ut Judice

Stoz, Matthäus

Anno M.DC.LXXXIX.

§. 1. Quis, & Quo modo dare eam possit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-37144

terrogando de specie vel numero peccatorum mortalium, posse in posteriore, licentiã non petita, de iis interrogare; adeoque, si aliud non obstat, etiam debere, Lug. *Disp.* 22, n. 77. vide *sup.* n. 181.

196. Obligatio Sigilli durat non tantum usque ad mortem pœnitentis, sed etiam post ejus mortem. Coninch. *cit.* *Disp.* 9, n. 20. Laym. *cit.* cap. 14, n. 1. Tan. *cit.* 9, n. 120. & alii unanimiter contra quosdam Canonistas. Ratio, quia Sigillum Confessioni Sacramentali annexum est & in honorem Sacramenti, & in favorem pœnitentis; atqui honor & reverentia debetur Sacramento etiam post mortem pœnitentis; & sicut vivum, ita & mortuum infamare de peccatis est injuriosum. Et verò si pœnitentes scirent, post suam mortem posse sua peccata à Confessariis licitè revelari, horrerent ea in vita confiteri, jamque redderetur viventibus Sacramentum Pœnitentiæ odiosum. Sigillum ergo, quod ad ejusmodi malum evitandum est institutum, ita debet obligare, ut etiam post mortem pœnitentis non possint ejus peccata revelari sine ejusdem licentiã; de qua jam.

SECTIO III.

De Licentiã revelandi Sigillum.

Dicemus hîc 1. Quis & Quo modo eam dare possit, & 2. De obligatione ejus, cui cum licentiã pœnitentis revelatum est hujus peccatum.

§. I.

Quis? & Quo modo dare possit licentiã revelandi Sigillum?

197. Licentiã revelandi Sigillum ne-

mo quidem alius *sup.* n. 189. potest tamen dare ipse pœnitens. *sup.* n. 187. Non sufficit autem hîc licentiã præsumpta tantum, aut tacita, vel virtualiter, aut interpretativè data; qualis est, quando rationabiliter cogitari potest, revelationem hîc & nunc ob magnum pœnitentis commodum non fore ei ingratam. Ratio, quia hîc Sacramentum fieret fidelibus valde odiosum & noxium; cum facili fieri posset, ut Confessarij sibi talem licentiã fingerent invitisimis pœnitentibus, Reginald. *lib.* 3, n. 60. Lug. *Disp.* 23, n. 131.

Debet ergo data licentiã I. esse expressa & formalis, juxta communem omnium apud Fagund. *l. c.* n. 14. Coninch. *l. c.* n. 23, v. *Nota secundo.* Laym. *l. 5, r. 6, cap.* 14, n. 14. & alios, solo Altiſiodorensi excepto. Talis autem censetur, si verbis live ipso facto fiat; ut: si pœnitens de peccatis suis confessis incipiat loqui cum Confessario extra confessionem. Tan. *tom.* 4, *Disp.* 6, 9, n. 132. Dicast. *l. c.* n. 78. vel si moribundus velit per Confessarium moneri hæredes de re aliqua aliena suo Domino restituenda, Fag. *l. c.* n. 15. cum enim monitio ista præbeat indicium sui peccati, & tamen velit eam fieri per Confessarium, hoc ipso dat actualiter & expressè illi licentiã, id eo modo revelandi; vel si aliquis suo Confessario confiteatur, se illi ob talem vel talem actionem fuisse iratum, maledixisse &c. hoc ipso enim pœnitens, nisi expressè aliud dicat, significat, se non tantum dare licentiã, sed etiam velle, ut Confessarius ab illa actione abſtineat; qui proinde licitè ab ea sine alia licentiã potest abſtinere.

II. Debet

II. Debet esse voluntariè & liberè data, unde non sufficit, nec valet, si vi, vel dolo & fraude sit impetrata; imò nec si detur ex metu & quidem etiam reverentiali; qualem Confessarius incute-re potest etiam sola sua auctoritate, absque ullis minis aut exasperatione vultus, verborum &c. quia Confessarios quoad suum officium solemus magis quam parentes aliosque superiores revereri. Fagund. *l.c. n. 21.* vel si impetretur per importunas preces; quæ tunc censentur esse tales, quando aliquis mavult rem petitiã concedere, quam petentis precibus fatigari. Less. *de Justit. l. 2. cap. 10. n. 14.* Unde si pœnitens non ultrò, sed tantum ad petitionem Confessarii det illi licentiam revelandi suum aliquod peccatum, vel agendi cum complice, communiter censeri debet ex metu reverentiali & invalidè data. Dicast. *l.c. n. 66.* Tamb. *de Confess. lib. 3. cap. 3. n. 5.* vel certè periculo invaliditatis esse obnoxia. Dian. *p. 5. rr. 11. Res. 10.* Quodsi conjux conjugem, herus famulum &c. habeat malè suspectum, jubeatque pro sui purgatione confiteri, & confessario dare licentiam revelandi confessionem. tunc ista quoque licentia censetur ex metu & invalidè data. Coninch. *cir. Diss. 9. n. 23.* Lug. *Diss. 23. n. 135.* & quamvis pœnitentes ejusmodi dicant, se libentissimè eam dare, & instantissimè rogent, ut Confessarius eã uti velit, tamen iste non potest, nec debet eã uti, quia hoc modo daretur multis occasio sacrilegè confitendi.

198. Potest III. pœnitens licentiam, quam dat, pro suo arbitrio ampliare, limitare, modificare & qualificare, nempe
R. P. Stoer. *Trib. Pœnit. Lib. II.*

peurilli, qui aliqua ex ipsius confessione cognoverunt, possint vi datæ licentiæ vel omnia, vel tantum aliqua, & hoc vel illud revelare, cum vel sine hac aut illa circumstantia loci, personæ, temporis &c. unitantum vel pluribus, iisque determinatis, vel indeterminatis, ad certum tantum finem & effectum, non ad alium, ad certum tantum tempus, & non ulterius. Fagund. *Præc. 2. lib. 6. cap. 1. n. 18.* Palao *de pœnit. Diss. un. p. 19. §. 1. n. 9.* Lug. *cir. Diss. 23. n. 28. & seqq.* Neque licet terminos & modos à pœnitente præscriptos excedere. Ratiõ, quia tota notitia, quam aliquis ex confessione pœnitentis accepit, est plenè ejusdem potestati & voluntati subjecta, ergo sicut ipse solus potest eam concedere, cui vult; ita etiam potest eo modo concedere, quo vult. Unde etiam,

IV. Potest licentiam, quam semel dedit, iterum pro suo placito revocare. Palao *l.c. §. 1. n. 3.* non tantum si intra confessionem dederit, ut concedit Laym. *l. 5. rr. 6. cap. 14. n. 16.* sed etiam si extra: quod Laym. & Gobat. *rr. 7. n. 333.* cum illo negat. Sed hanc eorum negationem tunc tantum admitto, si pœnitens dederit licentiam extra & independentem à confessione, ut bene indicat Reginald. *lib. 3. n. 61.* de quo paulò post.

V. Si ex revelatione videtur oriri posse quædam pœnitentis infamia, non potest iste licentiam revelandi dare, nisi ex tali causa, ex qua possit licitè seipsum infamare. Reginald. *l.c. n. 58.* Dicast. *l.c. n. 77.*

VI. Sufficit, si licentiam verbotenus, vel alio signo det. Ut autem Confessarius à pœnitente exigat in scripto, non
expe-

licentia

expedit, quia est pœnitenti onerosum, & periculo publicationis expositum. Palao *l.c.n.10.* neque est necessarium ad valorem licentiæ, ut dixi, aut ad defensionem Confessarii; cùm in dubio præsumendum sit pro ipso tanquam Judice, & in favorem Sacramenti pro ejus inviolata reverentia. *Fag. l.c.n.23.*

VII. Denique potest pœnitens Confessario, & aliis, qui ex confessione ipsius peccata licitè vel illicitè audiverunt, prædictam licentiam dare, vel intra vel extra confessionem. Circa quod inter DD. non satis convenit. Sic ergo

§. IX.

De obligatione ejus, cui cum licentia pœnitentis revelatum est hujus peccatum.

199. Gravis controversia est: An notitia peccati, quam quis ex confessione licitè vel illicitè accepit; sed cum licentia pœnitentis, intra vel extra confessionem data, alteri communicat, maneat & sit adhuc Sacramentalis; eumque, cui communicatur, sub sigillo obliget, vel non? Meo Judicio potest utrumque esse pro diversa ratione, quâ pœnitens vult facultatem concedere. Nam hujusmodi notitia non manet Sacramentalis, nec obligat sub sigillo, si pœnitens licentiam intra vel extra confessionem det in hunc vel similem sensum: *permitto, ut notitiâ, quam ex mea confessione habes, perinde utaris, ac si eam à me extra confessionem accepisses.* Idem est, si pœnitens Confessario vel alteri, qui confessionem ipsius audivit, extra illam & independentè ab illa enarrat confessa, sicut solet alias suas

actiones aliis enarrare. Et de hoc non est dubium. Manebit autem notitia Confessionis adhuc Sacramentalis, & omnes, quibus eam Confessarius vel alius cum licentia communicat, obligabit verè sub sigillo, si pœnitens eam, sive intra, sive extra confessionem, det in hunc vel similem sensum: *Nolo quidem tibi de peccatis, que ex mea confessione audivisti, aliam dare notitiâ; permitto tamen, ut illam, quam de iis ex confessione habes, possis alicui alteri, huic vel illi communicare.* Et talimodo semper pœnitentes censendi sunt dare licentiam, & non alio; nisi certò aliud constet, *Lugo cit. Disp. 23. n.29.* In quo casu satis patet, quòd concessio licentiæ sit tantùm conditio, sine qua non est expeditus notitiæ Sacramentalis usus; & quòd posita hac conditione Confessarius v.g. communicet aliis illam eandem notitiâ, quam ipse ex confessione habet, & nullam aliam. Debet proinde iis, quibus hujusmodi notitiâ communicat, simul etiam hunc ipsum datæ sibi licentiæ modum & moderationem indicare, ut illi quoque sciant, se obligari sigillo, idque observent. *Dian. p.5. r.11. Ref. II.*

200. Et hanc sententiam tenent omnes, quot quot dicunt, obligari omnes illos sigillo, ad quos notitia Confessionis *immediate vel mediate, licitè vel illicitè* pervenit. Id autem in specie docet *Tollet. lib.3. cap.16. n.6.* *Fagund. Prac. 2. lib.6. cap.6. n.26.* ubi ait, esse Regulam universalem, eamque approbat *Dian. p.5. r.11. Ref.7. & Ref.11.* ait, sibi maxime displicere sententiam nostrâ contrariam, etsi eam antea *p.2. r.15. Ref.14.* semper judicaverit probabiliorem; *Laym.*